WE ARE DISTRIBUTORS OF "GARRETT & CO's. Inc. VIRGINIA DARE VERMOUTH. TO INTRODUCE THIS WONDERFUL IMPORTED DRINK SPECIAL PRICE $11.00 PER 12 QUARTS, WRITE FOR OUR LATEST CATALOGUE MAILED FREE CONTAINING SPECIAL OFFERS. ASK ABOUT OUR "VINOBAR." IT IS GREAT
MONTREAL BOTTLERS CORP.
129 E. 59th ST. NEW YORK CITY

Vi vilja ha en vete-nämnd

(Forts. å sid 4.)

bar operation av Hudson Bay järnvägen.

Påföljande dag den 10 ds. omvaldes mr Colin Burnell till president för United Farmers of Manitoba.

• • •

Samma dag varnade A. J. M. Poole mot United Farmers driftande emot politiken med uteslutande av andra saker, vilket var en stor fara. Varningen innehölls i styrelsens rapport samt framfördes av mr Poole, som vidare yttrade: "De nutida förhållandena i organisationen ha varit onormala. Kampanjen för fonder 1920, Dominion-valet 1921 samt de provinsiella valet 1922 ha koncentrerat uppmärksamheten på politiska aktiviteter. Under de fyra månaderna omedelbart före valet sistlidne 18 juli organiserades omkring 90 nya lokalföreningar och medlemsantalet ökades med cirka 4,000 under inflytande av den provinsiella politiska kampanjen. Korrespondensen under denna tid anger att det primära ändamålet av denna ökning var huvudsakligen att tillförsäkra nomination samt framgång för lokala kandidater. De verkliga objektiven och idealen av vår rörelse tänkte man knappast på och detta resulterade i ett allmänt intryck att vår association är huvudsakligen politisk samt endast bekymrar sig om att vinna val."

• • •

Med en övervägande majoritet förkastade konventionen samma dag en resolution om att ej mottaga understöd från United Grain Growers.

• • •

Den 11 ds. på morgonen bröto sig meningarna mellan de manliga och kvinnliga delegaterna med anledning av en diskussion över mrs James Elliotts rapport om en överblick av förhållandet på landsbygden. Somliga ansågo att männen kritiserades för skarpt, andra att rapporten var den bästa som hittills framlagts samt att den borde tryckas och spridas. I rapporten framhölls bristen på arbetsbesparande maskiner på farmen, vilket gjorde det mycket tungt för kvinnorna. Vidare förekom en stor brist på alla möjliga slags bekvämlighetsanordningar. Med ett ord tillståndet i farmhemmen gjorde livet mycket tungt för farmarhustrun.

• • •

På onsdag kväll den 10 höll mr T. A. Crerar ett anförande, i vilket han på det skarpaste fördömde en tvångs vetenämnd i Canada. Både från moralisk och även från affärssynpunkt sett var det ej en klok politik, yttrade han. Han sade sig förstå farmarenas känslor i deras önskan om en vetenämnd — men, sade han, det var ett illusoriskt hopp.

Utvigningspolitiken var för de organiserade farmarena ett annat törnigt subjekt, framhöll talaren, som förklarade, att farmarena i Canada hade inom sitt räckhåll att övertaga ledareskapet av Canada, men de fingo ej göra det på en självisk plan. "Vi skuulle marschera med alla, som voro villiga att marschera med oss samt deltaga i stridens fara och glädje," yttrade han. Han förklarade att organisationen måste i sitt medlemskap upptaga alla, som hade gemensamma åsikter i publik politik; alla som voro villiga att arbeta för att uppnå denna politik samt organisera lokalt, provinsiellt och federalt.

Med hänsyn till vetenämnden önskade han diskutera den från en ny synpunkt. Öppet talat så hade farmarena detta land under de fyra eller fem sista åren gjort en del misstag men ej värre än vad som gjorts på andra håll. Dessa misstag härflöto av den ganska dåraktiga optimism, som genomträngde Canada under och efter kriget. Farmarena hade utan tvivel kommit bort ifrån sparsamheten.

Jordbruket befann sig helt säkert i ett dåligt tillstånd i västern. Canadas vetenämnd av 1919 var en stor framgång, men talaren var ej säker om, att en dylik framgång åter skulle följa, ty förhållandena nu voro olika.

Vad United Grain Growers' Ltd. beträffade, var det berett att efter bästa förmåga hjälpa farmarena vid spannmålens marknadsförande. Mr Crerar önskade emellertid göra klart att han ej talade å bolagets vägnar utan att dessa anmärkningar voro hans personligen. (Sic!)

• • •

På torsdag kväll den 11 ds. antog konventionen efter en tre timmars livlig diskussion en resolution, som uppmanade Manitoba, Saskatchewan och Alberta regeringarna att få till stånd en vetenämnd. Omkring ett dussin nej-röster kastades. Under denna diskussion utsattes mr Crerar för skarp kritik på grund av sina uttalanden om vetenämnden föregående kväll. Den resolution, som antogs, var av följande lydelse:

"Alldenstund nuvarande förhållanden i spannmålens marknadsförande äro mycket otillfredställande, vare det därför beslutat, att fastän fortfarande starkt bekräftande vår tro på den kooperativa principen, så påyrka vi likväl som en temporär utväg att Manitoba, Saskatchewan och Alberta regeringarna tillsammans utarbeta en utförbar plan för en vetenämnd."

Då diskussionen var somt hetast gjorde konventionen en paus för att ge premiärminister Bracken en entusiastisk ovation. Han kallades och till plattformen samt kvarblev där under resten av sessionen.

• • •

"Om vi ville fullborda den uppgift, som ligger framför oss, så måste vi i längden övertyga majoriteten av folket att vår politik och våra principer äro sunda samt få nog understöd för att få dem effektiva." På detta sätt angav de progressivas ledare Robert Forke sin endossering av s. k. "broading out" politik under sitt anförande i torsdags kväll inför konventionen.

I ett långt tal behandlade han läget av jordbrukarnas politiska och ekonomiska problem. Huvudkontentan av hans politiska diskussion låg i ett utlåtande om utvidgningspolitik, som han läste upp.

"Vi kunna ej," sade mr Forke, "ha råd att ignorera dem, som sympatisera med oss och äro villiga att hjälpa." Han gav också sitt gillande till en slags demokratisk samarbetande agentur i förbindelse med rörelsen.

"Den progressiva politiken är även något mer än en politisk rörelse," yttrade han, "den är resultatet av ett ideal för bättre regering och renare lagar. Detta kan sägas utan att antaga en attityd av bättre än du."

Delegationen antog därefter enhälligt en endossering av mr Forkes ledareskap.

• • •

På fredag den 12 ds. beslöts det att nästa konvention skulle hållas i Winnipeg.

Det mest framträdande under denna konvention var att man uttalade sig i favör av etablerandet av en nationalbank, erkännandet av den föreslagna vetenämnden som en temporär utväg intill ett permanent system av ko-operativt marknadsförande kunde utarbetas, ett kraftigt endosserande av Manitobas rural credits plan samt sist en absolut begäran om en tidig fullbordan av Hudson Bay järnvägen.

• • •

Den 12 ds. under konventionens sista dag antogs en resolution, som fordrade en undersökning av hela spannmålshandeln. Resolutionen var av följande lydelse: "Alldenstund en summa av $40,000 har satts å sido för en undersökning av hela spannmålshandeln, därför vare det beslutat att denna konvention kräver att en dylik undersökning oförtövat företages."

• • •

Vad immigrationen beträffade antogs en resolution, i vilken det framhölls, att man visserligen endosserade den federala immigrationspolitiken, men att man påyrkade Dominion-regeringen att ägna sin bästa kraft åt att förbättra de agrikulturella förhållnadena som ett första steg att framgångsfullt utföra denna politik.

• • •

I nykterhetsfrågan antogs enhälligt en resolution, i vilken man uttalade sig emot legaliserad försäljning av spritdrycker samt lovade sitt helhjärtade understöd för nykterhetssaken i det kommande referendum.

• • •

I fråga om Dominion organisation antogs en resolution, som uppdrog åt Canadian Council of Agriculture att göra förberedelser för sammankallandet av en Dominion konvention av organiserade farmare.

Mrs Lillian Knox, Texas "Lumber Queen" har häktats för mord på sin man.

Ett nytt irländskt parti kommer att bildas för att understödja regeringen och president Cosgrave.

Svenskt par fira guldbröllop

Uppvaktas av barn och barnbarn samt släktingar och vänner.

Makarna John Erickson i Lillesve, Man. blevo den 15 december med anledning av sin guldbröllopsdag uppvaktade av ett 30-tal personer, bland vilka befunno sig barn och barnbarn samt släktingar och vänner. Bland de närvarande var ock dottern Carolina från Minneapolis.

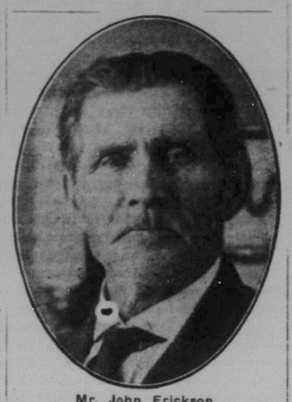

Mr. John Erickson.

Guldbröllopsparet erhöll i present en vacker gåva och under aftonens lopp förekom sång och deklammation av mrs Axel Johnson. Det vackra poem, som upplästes av henne, återfinnes härnedan. Förfriskningar serverades och glädjen stod högt i tak.

Mrs. Jonn Erickson.

De båda makarna, som åtnjuta allmän aktning och äro mycket värderade, blevo vigda den 15 dec. 1872 i Ljusdal, Hälsingland, av kyrkoherde Roos. Till Canada anlände den i juli 1908 och slogo sig ned i Lillesve, där de alltsedan dess varit bosatta. Mr. Erickson är född i aug. 1844 i Värmland och mrs Erickson i okt. 1854 i Hälsingland.

Deras äktenskap har välsignats med 10 barn, nämligen sex döttrar och fyra söner, av vilka dock den älsta sonen avlidit. Av döttrarna befinna sig två i Sverige och fyra här i landet. Tre av döttrarna äro gifta, nämligen: Dorothea med Wm Berglund i Elmwood, Anna med J. E. Flodden också i Elmwood samt Stina med A. Albinson i Sverige. Dessutom är sonen Frederick gift i Lillesve.

Till sist vilja vi å egna och tidningens vägnar fastän litet sent till det vördade paret framföra våra hjärtliga välgångsönskningar om en lycklig ålderdom.

POEM UPPLÄST Å GULBRÖLLOPSDAGEN:

Den gyllene bröllopsklockans ton så klar
idag till bröllopsfäst oss kallat har,
och därför glad min lyra nu jag slår
för er, I gamla med de grå hår.
En femtioårig sammanlevnad
I blicken nu tillbaka på
och uti hemmets lugn och trevnad
vi nu med eder glädjas få.

Ej är och möda kärlekslågan släckt,
vi än förnimma hennes varma fläkt;
och vad i knopp på våren slutet var
i edra hjärtan nu utvecklats har.
I vintern syns er kärlek blomma
och dofta i Guds örtagård.
O, huru skönt, när så de fromma
likt liljor växa i Guds vård.

Idag kring er en blomstergrupp vi se
av barn och barnbarn, som emot er le.
Likt telningar från er de spirat opp,
I gån igen i dem med årens lopp.
Idag det hägrar många minnen
hos barnen från de flydda år,
som känsligt röra deras sinnen
vid tanken uppå far och mor.

Nu ha de alla byggt sig egna bo,
i vilka blomstra kärlek, hopp och tro.
Men barndomshemmet kunna de ej
glömma,
de älska om dess ljuva minnen drömma.

Nåväl, det alltid har så varit,
när vingarna blott vuxit ut,
ha ungarna från boet farit
och byggt sig egna bon till slut.

Av tacksamhet nu deras hjärtan slå
och välgångsönskningar ifrån dem gå.
En ärekrans för edra gråa hår
är denna skara, som omkring er står.
Att glädjens ljus för er få tända
de ävlas alla idelig,
och innan edra år sig ända,
de önska blomsterströ er stig.

Min önskan är: Må Gud välsigna er,
må ej i moln er levnadssol gå ner,
och mån I sist hos Gud få möta dem,
som vuxit upp och fostrats i ert hem!
Ja, mån I mötas få gring borden
Ja, mån I mötas få kring borden
på andra sidan Jordanfloden,
när Lammets bröllop firas skall.

Fem soldater, dömda för desertering från nationalarmén, avrättades f. v. i Dublin.

"Inga Lilla."

Herr Redaktör!

Jag har läst S. G. Gjörwells diktsamling väl 20 gånger och har därvid beundrat många av dikterna, t. ex. "Höstlåten" och "Valmovin" Men städse fängslades jag mest av "Inga Lilla."

I pressen har denna dikt alltid omnämnts såsom ett av Gjörwells mästerstycken. Men jag vill gå så långt att säga, att den är en pärla i svensk poesi. Låtom oss i all diskretion förbigå att skalden här måste hava "upplevat" något. Annars skulle ej "Inga Lilla" skrivits. Men hava vi ej alla känt eller önskat känna och upp-

S. W. Gjörwell.

leva detsamma? Skalden är en ung man. Vi ha också en gång varit unga. Skalden är en man av skaldesläkt och geni. Kan det hindra honom från att känna som vi. Se på enekelheten i dikten:

Inga lilla, en sådan dag!
Ack, vilken däjlig vår!
Ack, vilka glättiga vattendrag,
ack, vilka gröna snår!
Tusende fåglars röster klinga;
Sjunga om dig min Inga.

Tänk, att kunna så i enkla strover giva uttryck för det skönaste inom människan och — naturen. Med alla sina mästerliga vändningar och språkkonster, som skalden framalstrat — jag vill endast omnämna en, som slog an på mig:

— Naturen sänkte sitt sorlande.
Vid källan dröjde han, veteranen
från livets strider, Allvistitanen.
"Jag slår mig väl ned här under granen?"
Han svarte: "Ja, ja, det går'l an de!"

Det går'l an de'... (det är så äkta, så naturligt, så Frödingskt) kan jag dock ej sätta detta före den genuina äktheten i "Inga Lilla."

Inga lilla, där borta stå
körsbärsträden i blom.
Är icke trädgår'n, som nyss stod grå,
vårpraktens helgedom?
Varje blom en förtrollad flinga
vitaste snö, du Inga!

Detta är låtar, som vi enkla svenskar älska. Vi känna i dem. Vi hava svårare att klara oss ut ur förvillelsen i "Vallomvin." Den dikten kan vara bra för de lärde. Men "Inga Lilla" är för oss. Endast den är värd priset på boken, ty den ger oss tillbaka vår egen kärleks vår. Den, som ej läst "Inga Lilla", har ej läst en av pärlorna i svensk poesi.

Minneapolis, Minn., d. 12 jan 1923.

Sverige-student och f. d. studerande av litteraturhistoria och peosi.

Canada-Nyheter

Accepterad resignation. Styrelsen för Brandon college accepterade f. v. under djupt beklagande resignationen av dess president, dr H. P. Whidden, vilken, som vi förut nämnt, erbjudits kanslärsposten vid McMaster-universitetet. Resignationen träder i kraft den 31 augusti.

Rättelse. Mr A. Bergren från Norris Lake, Man., meddelar oss, att vi i vår notis om municipalvalet därstädes gjorde ett misstag. Mr Powers blev ej enligt hans utsago vald till kommunalordförande, utan mr Wallace blev omvald, om vi förstå hans framställning rätt.

En barnens julfäst hölls i Punnichy, Sask., den 28 dec. hos J. P. Nordin. Barnen läste sina stycken gott, och därefter utdelades candy samt småpresenter till alla barn. Även hölls auktion på syarbeten och korgar, vilket allt blev väl betalt. Sist så avåts en gemensam lunch, varefter alla glada och mätta skildes åt. Vi önska på församlingens vägnar framföra vårt hjärtliga tack till makarna Nordin, skriver en meddelare.

Svensk almanacka 1923. Bankirfirman Nielsen & Lundbeck, 21 State st., New York, N. Y., har även i år utkommit med en fin, trevlig almanacka. Utom den vanliga almanackan med dato och namnsdagar innehåller denna en hel del allmännyttigt innehåll, om penningeförsändelser till Sverige, biljetter o. s. v. Boken erhålles fritt, om namn och adress insändas till utgivaren, enligt adress härovan.

Baptistförsamlingen i Norris Lake, Man., hade lördagen den 6 januari sitt årsmöte, då följande personer blevo valda att tjäna under året: ordf., past. Berg; vice ordf., O. Berggren, kassör mrs Berggren. Söndagsskolföreståndare och kassör A. Berg. Diakoner: E. Bodén, S. Sundberg. Trustier: J. A. Fredborg, S. Sundberg och E. Bodén, den senare nyinvald. Syföreningsordförande mrs. Tideman, sekt., mrs Bergren, vice sekt. Mrs. J. A. Fredborg, kassör mrs Sundberg.

Östra fältet. Lac du Bannet. Söndagen den 21 jan., kl. 2.30 e. m. kommer söndagsskolbarnens fäst att hållas i Riverland skolhus, då allmänheten inbjudes. Vid denna fäst komma vi att utlysa bönemöten, som skola hållas den följande veckan. Glöm icke att bedja för dessa möten. Alla hälsas välkomna! — D. N. Ericson.

Seger för skandinaverna vid Manitoba universitet

WINNIPEG den 11 jan. 1923. — Vid debatt i "Law Courts" byggning idag mellan första och andra årskursens lag vann första årskursen efter en hård strid om äran. Huvudtalare för "Ettan" var svensken S. W. Goerwell, B. A. Huvudtalare för "Tvåan" var Mr. McIntosh. Mr. Goerwell sekunderades på ett förträffligt sätt av isländaren, Mr Thorvaldesen, B. A. McIntosh av Mr Cockdale. Mr. Thorson, B. A., L. L. B. och Rhodes Scholar samt Dean för Lagfakulteten var domare och påpekade i sitt anförande Mr. Goerwell's "exellent oratory". Även de övriga debattörerna gjorde ett mycket gott arbete och debatten var alltigenom ytterligt spännande och debattörerna visade en stridslystnad ,som var synnerligen upplivande. Mr. Goerwell och Mr Thorvaldesen, de bägge skandinaverna, försvarade resolutionen, "There shall be no restriction upon white immigration." Mr. Goerwell talade med storartad bravur och sade bland annat: "Om Farao Keop ej hade haft tillgängliga sina hundratusen arbetare kunde han ej hava byggt sin väldiga pyramid Om han hade haft t. ex. 10,000 arbetare hade det varit omöjligt Om Canada håller sin folkmängd nere vid några fattiga miljoner kan Canada ej bringa fram i dagen sina väldiga resurser. Vi kunna likna dessa resurser vid en skatt, som nedlagd i en klippskreva och över skrevans öppning ligger ett jättestenblock. En man kan ej komma åt skatten det behöves hundra att lyfta bort blocket. Bringa dem hit. De vänta på kallet på andra sidan Atlanten. Canada kan ej bliva ett rikt, mäktigt land med sina 8 miljoner människor, men med 80 miljoner är jag förvissad om att Canada kan bliva det mäktigaste land på jorden." Talet hälsades med ovationsartat bifall och det var för alla genast klart var segern skulie hamna. Mr. Goerwell har endast varit i Canada i två år, men höll sitt tal på en ren och klingande engelska.

Vinter

Det visslar och skriker under fötterna, och andedrakten står rätt ut som en ullig rökpelare från pälskragarnas innandömen. Från skorstenarna slingrar sig den vitgråa, liksom elastiska rökens mjuka konturer uppåt den blåkalla himlen med ett band av glänsande grått i norr.

Inom fyra väggar är det ett lustigt liv. Det elektriska ljuset gnistrar i kronornos prismor, och på golvet rör sig dansen i mjuka våglinjer. Det viskas och flirtas, det glammas och skrattas i vinklar och vrår, och kindernas färg blir djupare och ögonens glans ömmare, allt medan kölden håller vakt kring glädjen och löjet, och genom sin bistra uppsyn vid porten gör gemaken varmare, dansen gladare, viskningarna mera dämpade, musikens toner allt mera hänförande. Och vilken färd är det ej hem, då den kalla, friska luften slår emot, så att man en stund har svårt att andas — huru uppfriskande, huru behagligt och hur härligt är det ej att från balens glittrande ljus komma direkt ut i det oändliga mörkret, tjockt som en mur åt alla håll, medan miljoner stjärnor kasta ett darrande, osäkert sken ned på den bleka snön, hvit som en svepningsduk. Och hur stryker inte den mörka natten under balens alla härliga minnen, hur spetsar hon ej liksom till alla muntra upptåg därinne, hur ristar hon ej, genom sin stora motsats, nöjets konturer skarpa och klara! Det är först under hemfärden i mörker och köld, som man intensivast känner, vilken oändlig glädje det är att vara ung, vara frisk, vara glad, med ett ord leva, leva fullt och känna livet spritta i varje åder.

Men ej alla känna till kölden så där apropos en visit, ett besök eller en hemfärd från en bal, glittrande av ungdomens tusen förtjusande dårskaper. Rätt inpå all denna lustiga, färgrika värme finns den bleka bittra vintern — ej såsom en härlig och frisk kontrast till nöje och glam, utan som en tålig, hjärtlös fiende, som över allt och alltid lurar på det offer, som han redan besegrat. I hyddorna, där man först måste tänka på förmågan, innan man beställer sitt mått ved, i hyddorna, där, trots den pinande röken från färska grenar, den obarmhärtiga kölden tränger sig som en snyltgäst till fattigmans bord genom väggarnas tusende springor — där är ej vintern en reslig, angenäm gammal onkel, som ur sin sobelpäls ler ett hjärtligt löje åt sina älsklingars ras och flärd, ett löje, vars lilla drag av stränghet relieefferar dansen och kurtisen så mycket kraftigare. Nej, där är han en oförskämd, påflugen tiggare, vars efterhängsenhet man ej undslipper med mindre än man stämmer hans elaka grin till mildhet genom en fylld plånbok och en varm rock. Kopparslantarnas tarvliga fattigdom och den trådslitna kappans fula armod ha i honom en sträng domare — pälsen och det halvt välvilliga, halvt bistra leendet lägger han kvar i rikemännens tamburer — till hyddorna kommer han som en av dess invånare, tar objuden bästa platsen i rummet, kryper upp i sängen, ler sitt ondskefulla leende över hålögd nöd och stela lemmar, öser kyla över den tunna brasan och brister ut i ett isande hånskratt, då han gjort vad han var kommen att göra: lägga sten på den börda, under vilken fattigman dignar.

Och då hans mission är fulländad i de fattiges stadsdel, axlar han åter sin varma päls och drager ansiktet till det farbroderliga leendet. Då leker han med muff och boa, nyper varsamt och galant i röda kinder bakom bjällrors gyllene klang och kläder björkarnes fina grenar i en glittervit snödräkt för att riktigt visa sitt goda hjärta. Han är en fin gammal herre, som aldrig glömmer av hovmannalater, när han är i dens krets, som kunna förstå och sätta värde på den.

Men där den usla fattigdomen ej kan bjuda annat än paltor och trasor — där är vintern den obarmhärtige ockraren, som tar vaggan under barnet och maten från bordet för att tillfredsställa sin giupska girighet. Och hans tid är ännu lång. Men en gång tar hans värde slut, då han, trött på att visa sitt Janusansikte, går till vila, under det lärkan sjunger hans drapa över svarta, jåsande fält, och gullvivan väver hans hårtäcke av gyllene guit. Dansande glada flyga brokiga tjärilar över griften, dit sunnan bär varma fläktar, av vilka det doftar vår — vår i natur och sinne.

Hugo Falk.

Nicolai Lenines tillstånd säges nu vara värre. Nervspecialisten, dr Vogt i Berlin, avreste f. v. till Moskwa för att sköta honom.

Domare Schulman i Chicago förklarade f. v. att han skulle sända till fängelset svärmödrar, som blandade sig i sina barns affärer.

NY LAMPA BRÄNNER 94 PROC. LUFT

Bättre än elektricitet eller gas

En ny oljelampa, som ger ett förvånansvärt briljant, mjukt, vitt ljus, även bättre än gas eller elektricitet, har provats av U. S. regering och 35 ledande universitet samt befunnits överlägset 10 ordinära oljelampor. Det brinner utan lukt, rök leler oljud — ingen uppumpning, är enkel, ren och säker. Bränner 94 proc. luft och 6 proc. vanlig kerosene (kololja).

Uppfinnaren G. W. Johnson, 529 McDermot Ave., Winnipeg, erbjuder att sända en lampa på 10 dagars FRITT försök, eller t. o. m. ge en FRITT till den första brukaren i varje lokalitet, som vill hjälpa honom introducera den. Tillskriv honom idag om fullständiga upplysningar. Bed honom ock förklara, hur ni kan få agenturen samt utan erfarenhet eller pängar förtjäna $250 till $500 per månad.

ALLA LINJER—ALLA ROUTER
BILJETTER TILL SKANDINAVIEN
BILJETTER FRÅN SKANDINAVIEN
Om ni ämnar begiva er till hemlandet, eller skicka efter någon släkting därifrån
Köp då Eder biljett från
P. M. DAHL STEAMSHIP AGENCY
325 Logan Ave., WINNIPEG, MAN.
Upplysningar och råd lämnas beredvilligt. Biljetter till och från hvilken som helst plats I CANADA.
UTLÄNDSKA VALUTOR VÄXLAS

Inga upptäcktsresor mer för Stefansson

Den kände canadiske upptäcktsresanden Vilhjalmur Stefansson meddelade i dagarna, att han övergivit sin bana som upptäcktsresande för att egna sina krafter åt att för en skeptisk värld bevisa, att inom ett eller tvänne tiotal år ett nätverk av luftfartsrouter kommer att korsa Norra Ishavet, och att den arktiska regionen, som hittills ansetts vara en mystisk, obebolig trakt, skall bliva källan till utvecklade resurser av obegränsad storlek. "Inga mer upptäcktsresor för mig", sade Stefansson. "Jag skall allvarligen egna mig åt avskaffandet av polarregionerna. Den mystiska slöja, som omger dessa, beror endast på okunnighet." Mr Stefansson uppgav, att hans beslut att övergiva polarfärder, vilka gjort honom internationellt känd, föranletts av den övertygelsen, att tiden för upptäcktsresor i de nordligaste trakterna nu måste vika för en period av kommersiell utveckling. Han önskar övergiva upptäcktsresorna, medan han ännu är ung nog för att slå in på en ny bana såsom "propagandist" för och upplysare om de arktiska trakterna. Upptäcktsresor äro för unga män, menar Stefansson. Den kommersiella utvecklingen av de arktiska trakterna kan väntas inom nästa generation. Temperaturen 1,000 fot över Nordpolen i juli månad är ungefär densamma som vid 1,000 fot över Frankrike i april månad, och ljusförhållandena äro ideala. En arktisk route från London till Tokio skulle bli endast två tredjedelar av en route från väster till öster. Den populära attityden gentemot de arktiska regionerna påminner mycket om den medeltida attityden gentemot outforskade områden bortom horisonten — fasorna voro i bägge fallen till stor del imagniära. "Endast fruktan står i vägen för utvecklandet av en landareal, som är två gånger så stor som Förenta Staterna," sade Stefansson. "Olja, kol och andra resurser finnas där. De klimatiska förhållandena kunna övervinnas. Folk lever och blomstrar på platser, där vintrarna äro kallare än vid Nordpolen. Den lägsta temperaturen vid Nordpolen är exempelvis 60 grader under noll, under det man i Nord Dakota registrerat 70 grader. I Verkhoyanks, Sibirien, har temperaturen understundom gått ned till 93 grader under noll."

Förespår ett nytt släkte av "bootleggers" till sjöss.

Att amerikanska fartyg icke rättvisligen kunna hindras från att servera spritdrycker ute på havet under prohibitionslagens föreskrift, göres gällande i en inlaga, som f. v. inlämnades i högsta domstolen i Washington, D.C., av "International Mercantile Marine" i dess avståndstagande från den tolkning, som givits Daughertys utslag om förbudslagen utav förbudsdomaren Hand i New York. I inlagan framhålles, att om domare Hands utslag får gälla, ångarens betjäning kommer att verka som "bootleggers".